

teitorium, eller saaledes, som det er foreslaaet i Lovkastets § 3, i eet Aar, nei, han skulde være fritaget for Arrest indtil nogen Tid efter, at Boet var sluttet. Det sees da, at naar Udvalget har foreslaaet, at han i et kortere Aaremaal efter Boets Slutning skulde være fritaget for Arrest, saa er det forsaavidt ikke noget Nyt, som her er foreslaaet, det er kun en videre Udvikling af den Tanke, der ligger i Frd. af 28de October 1702. Dette kun for at oplyse, at Udvalgets Fleertals Forslag ikke kan siges at være noget aldeles Stridende imod vor Retsanskuelse. Vel indrømmer jeg, at Udvalgets Fleertals Indstilling gaaer videre, forsaavidt der er foreslaaet, at den stikkelige Fallent ikke blot skulde være fri for Arrest i nogle Aar efter Boets Slutning, men tillige for Sagsfølgning. Det er noget Nyt, det erkjender jeg, thi vi have ikke for Tiden i vor Lovgivning nogen saadan Bestemmelse; vi have havt en saadan for mange mange Aar siden, men den er igjen bleven ophævet; men naaget denne Bestemmelse saaledes synes at være fremmed for de Retsbegreber, der ere udtrykte i vor Lovgivning, saa kan den forsaavidt siges ikke at være fremmed for den Retsanskuelse, der lever i Folket, som jeg nok tør paastaae, at det hidtil har hørt til Sjeldenhederne, at Noget har i de første Aar efter en Fallit fulgt Sag mod den stikkelige Fallent for den Rest af Fordringen, som Bedkommende ikke havde faaet dækket i Boet; ja, jeg tør endogsaa paastaae, at den Mening vil findes hos Mange rundt om i Landet, at han ikke engang kunde gjøre det. Denne Anskuelse er ikke rigtig, men jeg anfører det kun som et Vidnesbyrd om, at det ikke kan siges at være saafjernt fra Folkets Retsbevidsthed at indføre en saadan Bestemmelse som den her foreslaaede i Lovens.

Den anden Betænkelse ved Udvalgets Fleertals Forslag skulde være den, at hele Bestemmelsen ikke ret hørte hjemme i en Lov af det Omfang som den nærværende; den skulde forudsætte en heel fuldstændig Fallitlovgivning, i hvilken der kunde gives forskjellige Begrebs-Bestemmelser og forskjellige forberedende Regler, som først kunde gjøre det muligt at give

en saadan Regel som den af Udvalgets Fleertal foreslaaede med tilstrækkelig Tydelighed og Klarhed. Jeg skal hertil svare, at dersom det forholdt sig saaledes, som der er bleven yttret, at man ad Aare eller om kort Tid kunde faae en fuldstændig Fallitlov, ja, da kunde man vistelig ogsaa gjerne lade dette Parti af Sagen ligge, indtil den Tid kom; men, mine Herrer, lad os ikke gjøre os falske Forestillinger om den Hurtighed, med hvilken vi kunne vente en saakaldet ny Fallitlov. Det, der skal være Spørgsmaal om, er ikke blot en egentlig Fallitlov, nei, det som vi trænge til, og det, som jeg troer vi skulle tage under Overveielse, er en heel ny Creditlov, det vil sige en Lovgivning, der nærmere ordner Forholdet imellem Skyldnere og Fordringshavere og imellem de enkelte Fordringshavere eller Creditorer indbyrdes, og det ikke alene i Tilfælde af Fallit, men ogsaa udenfor Fallit; en Lov, som indeholdt Bestemmelser, som skulde sørge for, at Forholdet imellem de enkelte Fordringshavere ikke vilkaarlig kunde forrykkes, navnlig ikke forrykkes, naar den Tid nærmer sig, da en almindelig Dødsørelse skal finde Sted. En saadan Omordning vil tillige komme til at berøre det hele Thinglæsningsinstitut, der vil fremdeles blive Spørgsmaal om andre Regler, betræffende Procesmaaden, eller andre Regler end dem, der nu gjælde for Sagers Følgning; der vil kunne blive Spørgsmaal om en Omordning af Domstolene, navnlig af Skifteretterne og specielt af Skifteretten i Kjøbenhavn. Men, mine Herrer, en saag omfattende Lov, der paa mange Maader vil gribe dybt ind i flere høist vigtige Retsforhold, er ikke et Bært, som kan tilendebringes i et Aar eller en kort Tid, og det vilde vistnok være lidet ønskeligt, om man overlede sig i saa Henseende. Man maa hellere vente noget længere end komme frem med Bestemmelser, som ikke tilbørlig have taget alle de Chancer under Overveielse, som der i den Retning kan blive Spørgsmaal om. Men naar nu en saadan fuldstændig Creditlovgivning, om hvilken det efter min Overbeviisning er, at der er Spørgsmaal, og ikke blot om en Fallitlov, kan lade flere Aar vente paa sig, inden et Udkast kan blive udarbejdet, og det kan være endnu længere, inden Udkastet kan blive behandlet og